

Päiväys
04.09.2023

Diaarinumero
1124/03.04.04.04.19/2022

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

04.09.2023

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **11.09.2023**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 04.09.2023 nro 1103/2023, valitus ympäristölupa-asiassa, koneellista kullankaivua Miessijoen varrella kaivospiirissä Hepo-oja 854/1a koskevan ympäristöluvan nro 111/05/1 olennainen muuttaminen, Inari.

Luvan hakija

Kaivosyhtymä Telilä Ky

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **04.09.2023 – 11.10.2023** Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://oikeus.fi/hallinto-oikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy **11.10.2023**.

Beivemearri

04.09.2023

Diáranummár

1124/03.04.04.04.19/2022

ALMMOLAŠ GULAHUS

Vaasa hálldahusrievtti mearrádus birassuodjalanlágas dárkkuhuvvon váidalanášsis.

Gulahusa almmustahttinbeaivi Vaasa hálldahusrievtti neahttasiidduin

04.09.2023

Mearrádusa diehtunoažžunbeaivi

Hálldahuslága 62 a §:a 3 momeantta mielde mearrádusa diehtunoažžun gehččo leat dáhpáhuvvan čihččet beaivve almmustahttináiggis.

Mearrádusa diehtunoažžunbeaivi lea **11.09.2023**.

Ášši

Vaasa hálldahusrievtti mearrádus 04.09.2023 nr 1103/2023, váidalus biraslohpeášsis, Mašiinnalaš golleroggan Miessijoga guoras rogganbires Hepo-oja 854/1a guoski biraslobi nr 111/05/1 mearkkašahti rievdadeapmi, Anár.

Lobi ohcci

Kaivosyhtymä Telilä Ky

Gulahusa ja mearrádusáššebáhpára oaidnin láhkai doallan

Dát gulahus ja mearrádusáššebábir dollojit oaidnin láhkai **04.09.2023 – 11.10.2023** Vaasa hálldahusrievtti neahttasiidduin čujuhusas:

<https://oikeus.fi/hallinto-oikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Nuppástusohcanrávvagat

Rávvagat váidalusa bargamii gávdnojit gulahuvvon mearrádusa nuppástusohcama guoski oasis ja maddái dasa laktojuvvon váidalančujuhusas. Váidalanáigi nohká **11.10.2023**.

04.09.2023

Dnro 1124/03.04.04.04.19/2022

Asia Muu ympäristölupa-asia

Muutoksenhakija Kaivosyhtymä Telilä Ky

Luvan hakija Kaivosyhtymä Telilä Ky

Päätös, johon on haettu muutosta

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto 23.8.2022 numero 114/2022

Hakemus ja asian vireilletulo

Kaivosyhtymä Telilä Ky on hakenut muutosta koneellista kullankaivuuta ja -huuhdonta koskevaan ympäristölupa numero 111/05/1. Luvan mukainen toiminta sijaitsee Inarin kunnassa Miessijoen varrella kaivospiirissä Hepo-oja 854/1a. Kaivospiiri on Lemmenjoen kansallispuiston alueella.

Hakijalla on oikeus voimassa olevassa ympäristöluvan mukaan kaivaa irtomaata koneella, seuloa sitä ja erottaa painovoimaisesti siinä oleva kulta. Konekaivun työvaiheet ovat annottoman pintamaan poistaminen ja kasaaminen kaivualan läheisyyteen, kultasoran seulonta ja rännitys, rännitetyn maan käsittely ja alueen jälkimaisemointi. Uutta luvittavaa toimintaa olisivat kiven irrotus ja murskaus.

Valituksenalainen päätös

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt Kaivosyhtymä Telilä Ky:n muutoshakemuksen. Samalla aluehallintovirasto on hylännyt ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaisen hakemuksen aloittaa toiminta muutoksenhausta huolimatta.

Aluehallintoviraston päätöksen perusteluja

Ympäristönsuojelulain 48 §:n mukaan lupaviranomaisen on tutkittava ympäristöluvan myöntämisen edellytykset ja otettava huomioon asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset ja mielipiteet. Lupaviranomaisen on

muutoinkin otettava huomioon, mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään. Lupa-asiaa ratkaistaessa on noudatettava, mitä luonnonsuojelulaisissa ja sen nojalla säädetään.

Asetuksella 583/1991 on muutettu eräistä valtion omistamille alueille perustetuista kansallispuistoista ja luonnonpuistoista annetun asetuksen (932/1981) 3 §:ää. Muutetun pykälän 2 momentissa säädetään, että Lemmenjoen kansallispuistossa on sallittu muu kuin koneellinen kullanhuuhdonta sekä metsähallituksen luvalla kullanhuuhdontaa varten tarpeellisten valtauskämppien rakentaminen sekä puun ja turpeen vähäinen luovuttaminen rakennustarpeiksi kullanhuuhtojille. Asetusmuutos on tullut voimaan 10.4.1991.

Vuonna 2011 uudistetun kaivoslain (621/2011) 182 §:ssä säädetään muun muassa kumottavan lain nojalla annetun ja laissa tarkoitetun kaivosoikeuden raukeamisesta. Mainitun pykälän 2 momentissa säädetään, että kaivosoikeus, jonka nojalla harjoitetaan kullanhuuhdontaa, raukeaa kuitenkin yhdeksän vuoden kuluttua tämän lain voimaantulosta. Tällaisen kaivosoikeuden haltijalla on etuoikeus kullanhuuhdentalupaun, jos lupahakemus tehdään tämän lain 34 §:ssä säädetyllä tavalla ennen kaivosoikeuden raukeamista.

Hakemusalue sijaitsee Inarin kunnassa, Lemmenjoen kansallispuistossa. Lemmenjoen kansallispuiston sisällä olevat kaivosoikeudet ovat rauenneet 1.7.2020. Luonnonsuojelulain nojalla eräistä valtion omistamille alueille perustetuista kansallispuistoista ja luonnonpuistoista annetun asetuksen (932/1981) 3 §:n 2 momentin mukaan koneellinen kullankaivu on kielletty Lemmenjoen kansallispuistossa. Näin ollen luvan myöntämisen perusteita ei ole.

Hakemuksen hylkäämisen vuoksi oikeutta toiminnan aloittamiselle muutoksenhausta huolimatta ei voida myöntää.

Sovellettuna säännöksenä aluehallintoviraston päätöksessä on mainittu ympäristönsuojelulain 48 §.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Kaivosyhtymä Telilä Ky:n (myöhemmin muutoksenhakija) on katsottava vaatineen, että aluehallintoviraston päätös kumotaan.

Muutoksenhakija on perustellut valitustaan muun muassa seuraavasti.

Aluehallintoviraston kielteisessä päätöksessä ei ole yksityiskohtaisesti perusteltu sitä, mitkä ovat sellaisia juuri muutoksenhakijan ympäristöluvan muutoksesta luonnolle ja ympäristölle aiheutuvia kielteisiä seurauksia, joiden vuoksi lupahakemus tulisi hylätä. Muutoksenhakija on katsonut, ettei muutoksesta aiheudu sellaista seurausta.

Kielteinen päätös perustuu muutoksenhakijan käsityksen mukaan pelkästään siihen, että aluehallintovirasto on katsonut, että koneellinen kullankaivu

alueella on kielletty asetuksella 583/1991 ja kaivoslain muutoksella (621/2011).

Koneellinen kullan ja muun malmin etsintä sai kuitenkin erinäisten oikeudenkäyntien jälkeen jatkoa, koska kaivajilla oli kaivostoimintaansa oikeus niin sanotun saavutetun oikeuden perusteella. Lopullisesti koneellinen malmin etsintä loppui siirtymäajan jälkeen 1.7.2020. Koneellinen malminetsintä loppui silloin kaikilta Lemmenjoen kaivospiireiltä, riippumatta siitä, mitä nimitystä toiminnasta kaivospiirillä käytettiin.

Muutoksenhakijan kaivosoikeus perustuu vuoden 1943 niin sanottuun vanhaan kaivoslakiin. Laki on säädetty kumotun valtiopäiväjärjestyksen (7/1928) 67 §:n mukaisessa perustuslain säätämisyjärjestyksessä.

Muutoksenhakija on kirjelmässään aluehallintovirastolle vedonnut siihen, että hänen oikeutensa on suojattu perustuslakitasoisella säädöksellä, jota ei tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä säädetyllä kaivoslailla 621/2011 voi loukata. Tätä seikkaa ei lain valmistelija missään kirjoituksessa ole tuonut esiin. Kaivoslain 621/2011 valmistelun loppuvaiheessa lakiin lisättiin 187 §:ään (oikeastaan ilmeisesti 182 §:ään) uusi toinen momentti, joka kieltää alueella koneellisen kullanhuhdonnan määrittelemättä, mitä toimintaa pidetään kullan huuhtontana ja mitä ei. Eri toimintomuodot on mahdollista määrittellä käytössä olevan prosessin mukaan. Laissa kullanhuhdontaa prosessina ei ole kuvattu tai määritelty.

Muutoksenhakija ei harrasta kullanhuhdontaa vaan hän harjoittaa työkseen pienkaivostoimintaa. Muutoksenhakija on kuvannut valituksessaan tätä toimintaa ja on korostanut kullan erottamisen tapahtuvan painovoimaisen erottelun kautta, johon käytetään vettä.

On kyseenalaista, kelpaako valmistelun loppuvaiheessa lakiehdotukseen kirjattu uusi tarkemmin määrittelemättömäksi jäänyt toimintamuoto käytettäväksi laajamittaiseen toiminnanharjoittajaryhmän toiminnan lopettamiseen, jollaisesta kaivoslain 182 §:n 2 momentissa on kyse.

Muutoksenhakija on katsonut, että valituksenalaisen päätöksen maininta siitä, että Lemmenjoen kansallispuiston sisällä olevat kaivosoikeudet ovat rauenneet 1.7.2020, ei koske kaivospiiriä Hepo-oja 854/1a. Kaivospiiri on ollut voimassa ennen kansallispuistoa. Kansallispuisto levittäytyi vuonna 1971 jo kaksikymmentä vuotta toimineen kaivoksen 854/1a ympärille. Väite kaivosoikeuden raukeamisesta on valituksessa tarkemmin viitattuun korkeimman hallinto-oikeuden oikeuskäytäntöön vedoten oikeudellisesti kestävä. Laintulkinnan vuoksi muutoksenhakijalle on aiheutunut 200 000,00 euron suuruinen tappio.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Hallinto-oikeus on tiedottanut luvan hakijan valituksesta julkisella kuulutuksella suomeksi ja pohjoissaameksi. Tieto kuulutuksesta on julkaistu Inarin kunnassa.

Hallinto-oikeus on pyytänyt lausunnon Pohjois-Suomen aluehallintovirastolta.

Asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, sekä Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, Pohjois-Suomen kalatalouspalveluille, Inarin kunnalle, Inarin kunnan ympäristönsuojelu-, terveydensuojelu- ja kaavoitusviranomaiselle, Saamelaiskäräjille, Saamelaismuseum Siidalle, Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle ja Luonnonvarakeskukselle on varattu tilaisuus vastineen antamiseen luvan hakijan valituksesta.

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on lausunnossaan muun ohella viitannut luparatkaisuun ja sen perusteluihin ja todennut, että valituksessa ei ole esitetty sellaisia seikkoja, jotka antaisivat aihetta päätöksen kumoamiseen tai muuttamiseen.

Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue (ELY-keskus) on vastineessaan todennut seuraavaa.

Kuten valituksen sisällöstäkin ilmenee, asiassa on kyse ensisijaisesti oikeudesta kaivosmineraalien, lähinnä kullan, talteen ottamiseen ja hyödyntämiseen.

ELY-keskus totesi lupahakemuksesta 15.6.2021 aluehallintovirastolle antamassaan lausunnossa, ettei kyseessä olevan ympäristöluvan muutokselle ole tarvetta tai perusteita, koska koneellista kullanhuuhtontaa ei enää 30.6.2020 jälkeen ole voinut harjoittaa Lemmenjoen kansallispuiston alueella.

Vuonna 2011 uudistetun kaivoslain (621/2011) 182 §:ssä säädetään muun muassa kumottavan lain nojalla annetun ja laissa tarkoitetun kaivosoikeuden raukeamisesta. Mainitun pykälän 2 momentissa säädetään, että kaivosoikeus, jonka nojalla harjoitetaan kullanhuuhtontaa, raukeaa kuitenkin yhdeksän vuoden kuluttua tämän lain voimaantulosta.

Lemmenjoen kansallispuiston sisällä olevat kaivosoikeudet ovat rauenneet 1.7.2020. Luonnonsuojelulain nojalla eräistä valtion omistamille alueille perustetuista kansallispuistoista ja luonnonpuistoista annetun asetuksen (932/1981) 3 §:n 2 momentissa koneellinen kullankaivu on kielletty Lemmenjoen kansallispuistossa.

Saamelaiskäräjät on vastineessaan todennut seuraavaa.

Kaivoslain (621/2011) 182 §:n 2 momentissa säädetään, että kaivosoikeus, jonka nojalla harjoitetaan kullanhuuhtontaa, raukeaa yhdeksän vuoden kuluttua lain voimaantulosta. Lemmenjoen kansallispuissa olevat kaivosoikeudet ovat kaivoslain mukaan rauenneet 1.7.2020.

Luonnonsuojelulain nojalla eräistä valtion omistamille alueille perustetuista kansallispuistoista ja luonnonpuistoista annetun asetuksen (932/1981) 3 §:n 2 momentin mukaan koneellinen kullankaivu on kielletty Lemmenjoen kansallispuistossa. Koska valituksen kohteena olevassa päätöksessä tarkoitettu alue sijaitsee Lemmenjoen kansallispuistossa ja sille haetaan lupaa koneelliseen kullankaivuuseen, ei Pohjois-Suomen aluehallintovirastolla ole ollut perusteita myöntää lupaa haettuun toimintaan.

Pohjois-Suomen kalatalouspalvelut (Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomaisen) on ilmoittanut, että se ei anna vastinetta asiassa.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) on antanut asiassa vastineen. Vastineessa on siinä tarkemmin esitetysti käsitelty kumottua kaivoslainsäädäntöä, voimassa olevaa kaivoslakia (621/2011) ja sen valmisteluaineistoa, kuten hallituksen esitystä ja perustuslakivaliokunnan lausuntoa sekä kaivospiirin 854 oikeudellista tilannetta. Tukes on vastineessaan todennut muun muassa seuraavaa.

Kaivosyhtymä Telilä Ky on valituksessaan viitannut useassa kohtaa kaivoslain (621/2011) 187 §:ään. Pykälässä säädetään kaivossäännösten rikkomisesta. Vaikuttaa siltä, että Kaivosyhtymä Telilä Ky on tarkoittanut kaivoslain 182 §:ää.

Muutoksenhakijalla on ollut vuoden 1943 mukainen kaivosoikeus kullankaivuun Hepo-ojan kaivospiirillä 854. Kyseessä on ollut kaivoslain 182 §:n 2 momentin tarkoittama kaivosoikeus, jonka nojalla on harjoitettu kullanhuuhdonta.

Lainsäätäjällä on erikseen huomioinut Hepo-ojan kaivospiiriin tilanteen ja myös sen, että vuoden 1943 kaivoslain mukaisten kaivosoikeuksien korvautuminen kullanhuuhdontaluvilla rajoittaa toimintaa Lemmenjoen kansallispuistossa sijaitsevilla kaivospiireillä. Perustuslakivaliokunnan ja hallituksen esityksen perusteluista ilmenee, että se on ollut ollut lainsäätäjän tahto ja että perusoikeudet on turvattu siirtymäsäännöksillä. Lain esitöiden mukaan sääntelyn voidaan katsoa täyttävän perustuslain yleiset rajoittamisedellytykset ja lisäksi ehdotettua 182 §:n 2 momentin siirtymäsäännöstä on pidettävä tarkkarajaisena ja riittävän täsmällisenä. Laki on voitu käsitellä tavallisessa säätämisyjärjestyksessä.

Muutoksenhakija ei ole 1.7.2020 mennessä hakenut alueelle kullanhuuhdontalupaa kaivoslain 34 §:ssä säädetyllä tavalla, joten hänen oikeutensa kullanhuuhdontaan on rauennut 1.7.2020. Tukes on 30.6.2014 antanut päätöksen yleisten ja yksityisten etujen turvaamiseksi annettavista määräyksistä. Kyseisessä päätöksessä on todettu, että kaivosoikeus raukeaa 1.7.2020.

Tukes on 6.7.2022 ilmoittanut muutoksenhakijalle, että Hepo-ojan kaivospiirillä 854 pidetään kullanhuuhdontaan oikeuttaneiden kaivospiirin lakkauttamiseen liittyvä lopputarkastus 30.8.2022. Lopputarkastuksen jälkeen

Tukes on 13.10.2022 antanut muutoksenhakijalle määräyksen alueella olevan koneelliseen kullankaivuuseen liittyvän kaluston ja tarpeiston kuljettamisesta pois alueelta talven 2022–2023 aikana. Tehtyjen toimien asianmukaisuus todetaan 30.6.2023 mennessä pidettävässä tarkastuksessa.

Edellä mainituilla perusteilla muutoksenhakijalla ei ole voimassa olevaa oikeutta harjoittaa kullanhuuhtontaa entisellä Hepo-ojan kaivospiirin alueella. Mikäli vastoin Tukesin käsitystä katsottaisiin, että kyseessä olevalla Hepo-ojan alueella olisi edelleen oikeus harjoittaa kaivostoimintaa, on huomioitava, että kaivoslain 68 §:n mukaan oikeus raukeaa, jos kaivostoiminta on ollut keskeytyneenä luvanhaltijasta riippuvasta syystä yhtäjaksoisesti vähintään viisi vuotta. Muutoksenhakija on ollut kaivosoikeuden haltija 22.3.2005 alkaen ja sinä aikana hän ei ole harjoittanut alueella kaivoslain tarkoittamaa kaivostoimintaa, vaan kaivoslain 5 §:n mukaista kullanhuuhtontaa.

Saamelaismuseo Siida on ilmoittanut, että se ei anna asiassa vastinetta.

Kaivosyhtymä Telilä Ky on antanut asiassa vastaselityksen. Siinä on todettu annettujen lausunnon ja vastineiden osalta muun muassa seuraavaa.

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto, Lapin elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskus ja saamelaiskäräjät eivät ole ottaneet kantaa itse asiakysymykseen eli vuoden 1943 kaivoslain, joka on säädetty kumotun valtiopäiväjärjestyksen (7/1928) 67§:n mukaisessa perustuslain säätämisyjärjestyksessä, suhteesta normaaliin lainsäätämisyjärjestykseen.

Tukesin vastineen osalta vastaselityksessä on todettu muun muassa seuraavaa.

Muutoksenhakija on tarkoittanut kaivoslain 182 eikä 187 §:ää.

Vuoden 1923 luonnonsuojelulain 8 §:n mukaan rauhoitusmääräys ei rajoita sellaista yksityistä oikeutta, joka ennen rauhoittamista on saavutettu. Vastaavasti 20.12.1996/1096 luonnonsuojelulain 71 §:n mukaan luonnonsuojelulaki tai sen nojalla tehdyt päätökset eivät rajoita sellaisen oikeuden käyttämistä, joka ennen rauhoitusmääräyksen voimaantuloa perustettuna rasitteena kohdistuu luonnonsuojelualueeseen.

Kaivospiiri 854/1a oli toiminut jo kaksikymmentä vuotta, ennen kuin kulta-alue liitettiin kansallispuistoon 1971. Suomalaiseen omaisuudensuojadoktriiniin on sisältynyt kiinteänä osana kiello puuttua uudella lailla taannehtivasti aiemman lainsäädännön mukaisesti syntyneisiin oikeussuhteisiin ja varallisuusarvoisiin oikeuksiin. Voimakas perusoikeuksien rajoittaminen vaatii perustuslain säätämisyjärjestyksen, ei tavallista lainsäätämisyjärjestystä.

Tukes on useissa kohdin viitannut kaivoslakityöryhmän laatimaan hallituksen esitykseen. Tosin kuin Tukes väittää, lain esitöiden ei voida katsoa olleen tarkkarajaisia ja täsmällisiä. Lain ja lainperusteluiden tulee olla tarkkasanaiset ja oikeasuhtaiset. Lain perustelut otetaan huomioon lakia tulkittaessa.

Kaivoslaissa ja sen perusteluissa esitetyt kaivostoimintaa ja kullanhuuhtontaa koskevat määritelmät ovat tulkinnanvaraiset ja harjoitettu toiminta kaivospiirissä on pikemminkin pienkaivostoimintaa kuin kullanhuuhtontaa. Pienkaivostoiminta, jossa huuhtonta on vain yksi vaihe rikastusprosessissa, ei voi vanhan kaivospiirin 854/1a osalta perustuslain 67 §:n säätämisyjärjestyksessä säädettyä kumoutua normaalissa lainsäätämisyjärjestyksessä säädetyllä lailla. Perustuslain säätämisyjärjestyksessä säätämällä voidaan kieltää konevoiman käyttö apuna kaivostyössä, ei nykyisenkaltaisella lailla.

Koska kaivosoikeus on yhä voimassa, ei hakijalla ole ollut tarpeen 1.7.2020 mennessä hakea 2011 lain pakkolunastukseen verrattavissa olevaa heikompaan oikeusasemaan, huuhtontalupaa. Hakijalla oli seuraavanlaisia kaivosoikeuksia: kaivoslain 273/1943, 503/1965 ja vielä 1991 asetuksen jälkeen vailla koneoikeutta ennen kaivoslakimuutosta 1997 olevia kaivospiiriosuuksia. Mikäli hakija ei olisi ollut tietoinen useiden kaivosalan asiantuntijoiden neuvomana kaivospiirin 854/1a erityisasemasta, Hepo-Ojan rikkaiden kulta- ja korukivivarantojen turvaamiseksi olisi haettu huuhtontalupaa.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus hylkää valituksen.

Perustelut

Asian kuvaus

Hallinto-oikeudessa on valituksen johdosta ratkaistava, onko Pohjois-Suomen aluehallintovirasto voinut hylätä muutoksenhakijan koneellista kullankaivuuta Lemmenjoen kansallispuistossa koskevan ympäristöluvan muutoshakemuksen sillä perustella, että luvan myöntämisen edellytyksiä ei ole ollut, koska hakijan kaivosoikeudet ovat rauenneet ja koneellinen kullankaivu Lemmenjoen kansallispuistossa on kielletty.

Muutoksenhakija on katsonut, että hänellä olevaa perustuslain säätämisyjärjestyksessä säädetyn vanhan kaivoslain (273/1943) mukaista kaivosoikeutta, joka mahdollistaa koneellisen kullanhuuhtontaan Lemmenjoen kansallispuistossa, ei voida tavallisessa lain säätämisyjärjestyksessä säädetyn voimassa olevan vuoden 2011 kaivoslain nojalla kieltää. Laki olisi tullut säätää perustuslain säätämisyjärjestyksessä, jotta sillä voitaisiin kumota muutoksenhakijan perustuslaissa säädetty ja turvattu omaisuudensuoja. Voimassa olevan kaivoslain 182 §:n 2 momenttia kullanhuuhtontaa koskevan kaivosoikeuden raukeamisesta ei voida siksi nyt soveltaa.

Asiaan sovellettavat säännökset

Ympäristönsuojelulain 48 §:n 1 momentin mukaan lupaviranomaisen on tutkittava ympäristöluvan myöntämisen edellytykset ja otettava huomioon asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset ja mielipiteet.

Lupaviranomaisen on muutoinkin otettava huomioon, mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään. Pykälän 2 momentin mukaan ympäristölupa on myönnettävä, jos toiminta täyttää tämän lain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten vaatimukset. Pykälän 3 momentin mukaan lupa-asiaa ratkaistaessa on noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään.

Kaivoslain (621/2011, tullut voimaan 1.7.2011) 5 §:n 1 momentin kohdan 5) mukaan *kullanhuuhdonalla* tarkoitetaan maaperässä esiintyvän kultan etsimistä, talteen ottamista ja hyödyntämistä huuhtomalla.

Kaivoslain 177 §:n 1 momentin mukaan tällä lailla kumotaan kaivoslaki (503/1965), jäljempänä kumottava laki.

Kaivoslain 182 §:n 1 momentin mukaan, kumottavan lain nojalla annetun kaivosoikeuden ja kumottavan lain 73 §:ssä tarkoitetun kaivosoikeuden raukeamiseen, muuttamiseen ja peruuttamiseen sovelletaan, mitä kaivosluvan raukeamisesta, muuttamisesta ja peruuttamisesta tämän lain 68–70 ja 72 §:ssä säädetään. Jos kaivosoikeuden raukeamista lykätään mainitun 68 §:n 3 momentin mukaisesti, sovelletaan vastaavasti, mitä tämän lain 100 §:n 4–7 momentissa säädetään, ja tällöin otetaan huomioon kumottavan lain 50 §:n nojalla myönnettyt lykkäykset. Jos kaivospiirimääräyksessä osoitettua käyttöaluetta on tarpeen laajentaa, sovelletaan, mitä kaivosluvan muuttamisesta tämän lain 69 ja 72 §:ssä säädetään.

Kaivolain 182 §:n 2 momentin mukaan kaivosoikeus, jonka nojalla harjoitetaan kultanhuuhdonta, raukeaa kuitenkin yhdeksän vuoden kuluttua tämän lain voimaantulosta. Tällaisen kaivosoikeuden haltijalla on etuoikeus kultanhuuhdentalupaan, jos lupahakemus tehdään tämän lain 34 §:ssä säädetyllä tavalla ennen kaivosoikeuden raukeamista.

Eräistä valtion omistamille alueille perustetuista kansallispuistoista ja luonnonpuistoista annetun asetuksen (932/1981) 3 §:n 2 momentin (muutettu säännöksellä 581/1991) mukaan Lemmenjoen kansallispuistossa on sallittu muu kuin koneellinen kultanhuuhdonta sekä metsähallituksen luvalla kultanhuuhdonta varten tarpeellisten valtauskämppeiden rakentaminen sekä puun ja turpeen vähäinen luovuttaminen rakennustarpeiksi kultanhuuhtojille.

Perustuslain 106 §:n mukaan, jos tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa lain säännöksen soveltaminen olisi ilmeisessä ristiriidassa perustuslain kanssa, tuomioistuimen on annettava etusija perustuslain säännökselle.

Säännösten esityöt

Eduskunnan perustuslakivaliokunta on antanut mietinnön (10/1998 vp) Suomen Hallitusmuodon säätämistä koskevasta hallituksen esityksestä. Mietinnössään (s.31) perustuslakivaliokunta on lausunut perustuslain 106 §:n soveltamisesta muun muassa seuraavaa.

Tuomioistuinten mahdollisuus arvioida eduskunnan säätämän lain jonkin säännöksen suhdetta perustuslakiin rajoittuu perustuslain etusijaa koskevan säännöksen mukaan yksittäisen oikeustapauksen ratkaisemisen yhteyteen. Etusijan antaminen perustuslaille edellyttää, että lain säännöksen soveltaminen tuossa yksittäistapauksessa olisi ilmeisessä ristiriidassa perustuslain kanssa. Ilmeisyysvaatimus tarkoittaa sitä, että lain säännöksen ristiriita perustuslain kanssa on selvä ja riidaton ja siksi helposti havaittavissa eikä esimerkiksi oikeudellisena kysymyksenä tulkinnanvarainen.

Ristiriidan ilmeisyyttä arvioitaessa on merkitystä sillä, onko perustuslakivaliokunta lain säätämisvaiheessa tutkinut asian valtiosääntöoikeudelliselta kannalta. Jos valiokunta on tällöin todennut lain perustuslainmukaisuuden, ei vastakkaista kantaa voida pitää tarkoitettulla tavalla selvänä ja riidattomana siltä osin kuin valiokunta on arvioinut tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa yksittäistapauksessa esillä olevan kaltaista tulkintatilannetta.

Hallituksen esityksessä kaivolaisiksi (HE 273/2009 vp s. 174) on 182 §:n 2 momentin yksityiskohtaisissa perusteluissa todettu seuraavaa.

Toisin kuin varsinaiset kaivostoimintaa koskevat kaivosoikeudet, kullanhuuhdontaa varten myönnetyt kaivosoikeudet raukeaisivat 2 momentin nojalla siirtymäajan kuluttua. Siirtymäajaksi ehdotetaan kahdeksaa vuotta lain voimaantulosta. Siirtymäajan kuluessa kaivosoikeuden haltijan olisi huolehdittava alueen kunnostamisesta 143 §:n mukaisesti sekä poistettava rakennukset ja rakennelmat 144 §:n mukaisesti. Kullanhuuhdonnassa varsinaista toimintaa, joka lähinnä on maamassojen käsittelyä, ei käytännössä ole mahdollista erottaa lopettamiseen liittyvistä toimenpiteistä ja jälkitoimenpiteistä. Sen vuoksi 2 momentissa olisi poikkeus 143 ja 144 §:ssä säädetyistä kahden vuoden määräajasta, joka alkaa kulua kaivostoiminnan päättymisestä.

Vastaavasti kullanhuuhdontaa koskevan kaivosoikeuden haltijan olisi toimitettava 145 §:ssä tarkoitettu selvitys suoritetuista toimenpiteistä välittömästi oikeuden rauettua. Kullanhuuhdontaa varten myönnetyn kaivosoikeuden haltijalla olisi etuoikeus 22 §:ssä tarkoitettuun kullanhuuhdontalupaansa vastaavalle alueelle, jos lupahakemus tehdään 34 §:ssä säädetyllä tavalla ennen kaivosoikeuden raukeamista. Jos kullanhuuhdontalupa tulee lainvoimaiseksi ennen kaivosoikeuden raukeamista, ei sellaisten rakennusten tai rakennelmien poistamista olisi pidettävä tarpeellisena, jotka kaivosviranomaisen on kullanhuuhdontaluvassa arvioinut välttämättömiksi 26 §:n mukaisesti ja joita koskevat muuhun sovellettavan lakiin perustuvat lupavaatimukset ja muut edellytykset on täytetty

Koska kullanhuuhdontaa koskevan kaivosoikeuden haltijalla olisi mahdollisuus saada kullanhuuhdontalupa vastaavalle alueelle, ei oikeuden

raukeamisen voitaisi katsoa olevan ongelmallinen oikeuden pysyvyyden kannalta. Koska kullanhuuhdontalupa myönnettäisiin noudattaen voimassa olevaa lainsäädäntöä, voi tästä kuitenkin seurata muutoksia oikeuden sisältöön siltä osin kuin aiemmin myönnettyt oikeudet ovat ristiriidassa voimassa olevan oikeusnormiston kanssa, esimerkiksi mahdollisuus koneelliseen kullanhuuhdontaan arvioitaisiin voimassa olevan luonnonsuojelulain sekä Lemmenjoen kansallispuistoa koskevan lainsäädännön tai muun sovellettavaksi tulevan säädöksen nojalla.

Lemmenjoen kansallispuistossa koneellinen kullanhuuhdonta on kielletty, mutta perinteisin menetelmin tapahtuvalle kullanhuuhdonnalle ei ole estettä. Kaivosoikeuden korvautuminen kullanhuuhdontaluvalla rajoittaisi toimintaa Lemmenjoen kansallispuistossa sijaitsevilla kaivospiireillä, jos ne perustuvat ennen 10 päivää huhtikuuta 1991 voimassa olleeseen kaivosoikeuteen tai valtausoikeuteen. Urho Kekkonen kansallispuistosta annetun asetuksen nojalla on koneellinen kullanhuuhdonta alueella kielletty, mutta perinteisin menetelmin tapahtuvalle kullanhuuhdonnalle ei ole estettä. Ivalojoella ei ole vastaavia erityislainsäädäntöön perustuvia rajoituksia koneelliselle kullanhuuhdonnalle.

Siirtymäajan jälkeen kullanhuuhtojiin sovellettaisiin voimassa olevaa lainsäädäntöä yhdenmukaisesti. Kullanhuuhtojien oikeuksien ja velvollisuuksien laajuudessa olevia huomattavia eroja ei voida pitää hyväksyttävänä, koska ne määräytyvät yksinomaan sen ajankohdan mukaan, jolloin kaivosoikeus tai etuoikeus kaivosoikeuteen on myönnetty

-----

Perustuslakivaliokunta on katsonut kaivoslain valmistelun yhteydessä, että kaivoslaki on voitu säätää tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä. Perustuslakivaliokunta on lausunut (32/2010 vp s.6–7) hallituksen esityksestä (HE 273/2009 vp) kaivoslaiksi muun ohella seuraavaa.

Kullanhuuhdonnan mahdollistavan kaivosoikeuden raukeamisesta on erityissäännös lakiehdotuksen 182 §:n 2 momentissa. Sen nojalla kullanhuuhdontaa koskevat kaivosoikeudet raukeavat kahdeksan vuoden kuluttua lain voimaantulosta. Kaivosoikeuden haltijalla on kuitenkin etuoikeus uuden lain mukaiseen kullanhuuhdontalupaan, jos lupahakemus tehdään ennen kaivosoikeuden raukeamista.

Kaivosoikeuden korvautuminen kullanhuuhdontaluvalla merkitsee käytännössä sitä, että koneellista kullankaivuuta ei saa harjoittaa Lemmenjoen kansallispuistossa siirtymäajan päätyttyä. Koneellinen kullankaivuuta Lemmenjoen kansallispuistossa on ollut kiellettyä eräistä valtion omistamille alueille perustetuista kansallispuistoista ja luonnonpuistoista annetun asetuksen 10.4.1991 voimaan tulleen 3 §:n 2 momentin nojalla. Koneelliseen kullankaivuuseen on kuitenkin edelleen ollut mahdollisuus sellaisen oikeuden

nojalla, joka on syntynyt ennen kyseisen asetuksen voimaan tuloa (ks. KHO 1993 A 54, KHO 1996 A 32 ja KHO 4.12.1998 t. 2702).

Mainittu oikeus on sellainen varallisuusarvoinen etuus, joka kuuluu perustuslain 15 §:n turvaaman omaisuuden suojan piiriin. Säännöksellä ei siirretä kaivosoikeutta vaan säädetään se raukeamaan. Oikeudenhaltijalla on etuoikeus kullanhuhdentalupaansa vastaavalle alueelle. Tällaista sääntelyä on arvioitava perustuslain 15 §:n 1 momentin yleislausekkeen kannalta. Siltä osin kuin kysymys on henkilön toimeentulon hankkimisesta, merkityksellinen on myös perustuslain 18 §:n 1 momentissa säädetty elinkeinovapaus. Kysymys on siten siitä, täyttääkö ehdotettu sääntely perusoikeutta rajoittavalta lailta vaadittavat edellytykset.

Hallituksen esityksen perusteluissa (ks. s. 193–198 ja 174–177) lakiehdotuksen 182 §:n 2 momenttia on arvioitu varsin laajasti perusoikeusnäkökulmasta. Perustuslakivaliokunta voi yhtyä esitettyyn arvioon perusoikeuksien rajoitusedellytysten huomioon ottamisesta ehdotetussa sääntelyssä. Yleisellä tasolla on syytä korostaa, että perustuslain 20 §:n ympäristöperusoikeuteen palautuvat ympäristön-, luonnon- ja maisemansuojelulliset perusteet ovat erityisen painavia arvioitaessa sääntelyä, joka tähtää ympäristölle haitallisen toiminnan rajoittamiseen kansallispuistossa. Koneellista kullankaivuuta kansallispuistossa harjoittavat henkilöt eivät valiokunnan mielestä voi perustellusti odottaa lainsäädännön pysyvän tältä osin muuttumattomana, mikä käy ilmi jo siitä, että vuodesta 1991 alkaen kokonaan uutta toimintaa ei ole saanut enää aloittaa.

Kahdeksan vuoden siirtymäaika takaa sen, että oikeuksien nykyisille haltijoille jää riittävästi aikaa sopeutua muutokseen. Kun toisaalta otetaan huomioon se, että toimintaa voidaan käytännössä harjoittaa vain muutaman kuukauden ajan vuodessa, ei valiokunnan mielestä ole perustuslaista johtuvaa estettäkään vähäisessä määrin pidentää siirtymäaikaa ja säätää alueen kunnostamisvelvoite alkamaan vasta siirtymäajan jälkeen. Siirtymäsäännökseen ei sisälly korvausjärjestelyä. Tämä ei kuitenkaan valiokunnan mielestä muodostu rajoitusten oikeasuhtaisuusvaatimuksen kannalta ongelmalliseksi, kun otetaan muiden esityksen perusteluissa esitettyjen seikkojen ohella erityisesti huomioon ehdotettu pitkäkö siirtymäaika sekä etuoikeus uuden lain mukaisen kullanhuhdentaluvan saamiseen.

Asiassa saatu selvitys ja oikeudellinen arviointi

Muutoksenhakija on valituksessaan ensinnä katsonut, että hänen kaivosoikeutensa on suojattu perustuslakitasoisella säädöksellä, jota ei tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä säädetyllä kaivoslailla 621/2011 voi loukata. Viitaten yllä mainittuihin perustuslakivaliokunnan lausuntoihin, hallinto-oikeus katsoo, että perustuslain 106 §:n mukaista estettä soveltaa kaivoslain kullanhuhdonnan mahdollistavaa kaivosoikeuden raukeamista koskevaa 182 §:n 2 momenttia nyt hallinto-oikeudessa käsiteltävänä olevassa asiassa ei ole. Perustuslakivaliokunta on katsonut, että ehdotettu sääntely

täyttää perusoikeutta rajoittavalta lailta vaadittavat edellytykset eikä se ole ristiriidassa perustuslain kanssa. Valiokunta on arvioinut nyt käsiteltävänä olevassa asiassa esillä olevan tulkintatilanteen vanhojen kaivosoikeuksien raukeamisen suhteesta perustuslaissa säädettyyn omaisuudensuojaan kaivoslain säätämisen yhteydessä.

Muutoksenhakija on lisäksi katsonut, että hänen toimintansa kaivospiirissä on pikemminkin pienkaivostoimintaa kuin kullanhuuhdontaa, jota kaivoslain 182 §:n 2 momentissa tarkoitetaan.

Pohjois-Suomen ympäristölupavirasto on 24.10.2005 antamallaan päätöksellä numero 111/05/1 myöntänyt muutoksenhakijalle (silloin Kaivosyhtymä Telilä Ay) ympäristö- ja vesitalouslupan hakemuksen mukaiseen ja laajuiseen kullan koneelliseen kaivuun Hepo-ojan 854/1a kaivospiirillä Inarin kunnassa. Päätöksen lupamääräyksen 1 mukaan kullan koneellista kaivua ja huuhdontaa saa suorittaa kaivospiirillä vuosittain 15.5.–15.10.

Voimassa olevaa ympäristölupaa koskevan päätöksen numero 111/05/1 ja valituksenalaisen päätöksen numero 114/2022 kertoelmaosissa on kuvattu toimintaa kaivospiirissä. Muutoksenhakijalla on voimassa olevan ympäristölupan mukaan oikeus kaivaa irtomaata koneella, seuloa sitä ja erottaa painovoimaisesti siinä oleva kulta. Konekaivun työvaiheet ovat annottoman pintamaan poistaminen ja kasaaminen kaivualueen läheisyyteen, kultasoran seulonta ja rännitys, rännitetyn maan käsittely ja alueen jälkimaisemointi. Kulta erotetaan kaivusorasta virtaavalla vedellä rännissä olevien rihlojen avulla.

Valituksenalaisella päätöksellä hylätyssä muutoshakemuksessa on ollut kyse irtomaasta tapahtuvan koneellisen kullankaivun laajentamisesta kalliokullan hyödyntämiseen. Irtomaassa olevan esiintymän alta on tunnistettu kallioperän kultaesiintymä, jota hakija haluaa hyödyntää. Uutta luvitettavaa toimintaa ovat kiven irrotus ja murskaus.

Kaivosviranomaisen Tukes on 30.6.2014 antanut kaivoslain mukaisen päätöksen numero 854 yleisten ja yksityisten etujen turvaamiseksi annettavista määräyksistä kaivospiirissä Hepo-oja 854/1a. Päätöksen lupamääräyksen 7 mukaan kaivosoikeus raukeaa 1.7.2020. Kaivosoikeuden haltijalla on mahdollisuus jatkaa kullanhuuhdontaa kaivoslain (621/2011) mukaisesti alueella kullanhuuhdontaluvan nojalla hakemalla lupa ennen kaivosoikeuden raukeamista.

Kun otetaan huomioon edellä kaivospiiriä koskevissa ympäristönsuojelulain ja kaivoslain mukaisissa päätöksissä kaivospiirin toiminnasta ja sitä koskevista määräyksistä todettu, hallinto-oikeus katsoo, että toiminnassa on ollut ja olisi haetun muutoksen jälkeen myös kyse kaivoslain 5 §:n ja 182 §:n 2 momentin sekä eräistä valtion omistamille alueille perustetuista kansallispuistoista ja luonnonpuistoista annetun asetuksen (932/1981) 3 §:n 2 momentin mukaisesta kaivosoikeuden nojalla harjoitettavasta kullanhuuhdonnasta, jota tehdään koneellisesti.

Muutoksenhakija on edelleen katsonut, että hänen kaivospiirilleen myönnetty kaivosoikeus kullan hyödyntämiseksi on edelleen voimassa eikä eräistä valtion omistamille alueille perustetuista kansallispuistoista ja luonnonpuistoista annettu asetus (932/1981) tule sovellettavaksi huolimatta voimassa olevan kaivoslain säätämisestä.

Voimassa olevan ympäristölupapäätöksen mukaan lupaa myönnettäessä luvan saajalla (muutoksenhakijalla) on ollut kaivosrekisteriin merkityn kaivoskirjan nojalla oikeus kaivospiirin alueella olevan huuhdontakullan hyväksi käyttämiseen. Hepo-ojan kaivospiiri on perustettu 30.6.1951. Kaivospiiri on siirretty muutoksenhakijalle kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksellä 29.3.2005. Kaivosoikeuden siirto on merkitty kaivosrekisteriin 22.3.2005, jolloin siirto on tullut voimaan.

Voimassa olevassa ympäristölupapäätöksessä on kaivosoikeuden osalta lisäksi todettu, että eräistä valtion omistamille alueille perustetuista kansallis- ja luonnonpuistoista annetun asetuksen (932/1981) muutoksen (583/1991) mukaisesti koneellinen kullanhuuhdonta ei ole sallittua Lemmenjoen kansallispuiston alueella 10.4.1991 jälkeen. Luonnonsuojelulaki ja sen nojalla tehdyt päätökset eivät rajoita ennen rahoitusmääräyksen voimaantuloa hankittua oikeutta luonnonsuojelualueeseen. Hakemuksen mukaiselle alueelle on perustettu kaivospiiri 30.6.1951. Kaivoslain mukainen oikeus maaperässä olevan kullan hyödyntämiseksi on siten saatu ennen asetuksen 583/1991 voimaantuloa, eikä koneellista kullankaivua koskeva kieltö koske aluetta.

Muutoksenhakijan ympäristölupa on myönnetty 24.10.2005, eli ennen kaivoslain (621/2011) voimaantuloa.

Ottaen huomioon, mitä edellä kaivoslain valmistelua koskevassa hallituksen esityksessä ja perustuslakivaliokunnan lausunnossa on lausuttu, hallinto-oikeus katsoo, että lainsäätäjän tarkoitus on voimassa olevaa kaivoslain 182 §:n 2 momenttia säädettäessä ollut, että myös vanhojen, ennen asetuksen 583/1991 voimaantuloa myönnettyjen kaivosoikeuksien, jollainen muutoksenhakijan kaivosoikeus on, nojalla harjoitettu koneellinen kullanhuuhdonta Lemmenjoen kansallispuistossa tulee kielletyksi ja tällaiset kaivosoikeudet raukeavat siirtymäajan jälkeen eli 1.7.2020. Tähän nähden yllä aluehallintoviraston päätöksessä lausutulla ja muutoksenhakijan valituksessaan mainitsemalla korkeimman hallinto-oikeuden oikeuskäytännöllä ei ole asiassa oikeudellisesti ratkaisevaa merkitystä.

Johtopäätökset

Yhteenvedona hallinto-oikeus toteaa, että muutoksenhakijan ympäristölupa ja sen muutoshakemus ovat koskeneet kaivoslain 5 §:n ja 182 §:n 2 momentin mukaista kaivosoikeuden nojalla harjoitettavaa kullanhuuhdontaa, jota tehdään koneellisesti Lemmenjoen kansallispuiston alueella. Kyseiset kaivosoikeudet ovat kaivoslain siirtymäsäännösten nojalla rauenneet 1.7.2020, riippumatta siitä milloin ne on myönnetty. Siirtymäajan jälkeen kullanhuuhtoihin sovelletaan voimassa olevaa lainsäädäntöä yhdenmukaisesti. Hakemuksen mukainen koneellinen kullanhuuhdonta Lemmenjoen kansallispuiston alueella

on eräistä valtion omistamille alueille perustetuista kansallispuistoista ja luonnonpuistoista annetun asetuksen (932/1981) 3 §:n 2 momentin mukaan kielletty.

Edellä mainittu asetus on annettu luonnonsuojelulain nojalla. Ympäristönsuojelulain 48 §:n 3 momentin mukaan lupa-asiaa ratkaistaessa on noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään. Asetuksen 3 §:n 2 momentin mukainen kieltä harjoittaa koneellista kullanhuuhtontaa Lemmenjoen kansallispuistossa muodostaa siten esteen nyt kysymyksessä olevan hakemuksen hyväksymiselle, kun otetaan huomioon, mitä edellä on todettu kaivoslain muuttamisesta.

Edellä esitetyn perusteella hallinto-oikeus katsoo, että Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on voinut valituksenalaisessa päätöksessä mainituin perustein luvan myöntämisen edellytysten puuttuessa hylätä ympäristöluvan muuttamista koskevan hakemuksen eikä asiaa aluehallintovirastossa ratkaistaessa ole ollut tarpeen arvioida laajemmin muita luvan myöntämisen edellytyksiä. Valituksenalaista päätöstä ei näin ollen ole syytä kumota tai muuttaa, vaan valitus on hylättävä.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Inarin kunnanhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **11.10.2023**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Janne Marttila ja Mikko Poskiparta sekä tekniikan alan hallinto-oikeustuomari Jenni Korpeinen. Asian on esitellyt Mikko Poskiparta.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu**Päätös**

Kaivosyhtymä Telilä Ky, oikeudenkäyntimaksu 270 euroa
(*Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.*)

Inarin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen

Inarin kunnan terveydensuojeluviranomainen

Inarin kunnan kaavoitusviranomainen

Inarin kunnanhallitus

Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Pohjois-Suomen kalatalouspalvelut

Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Ympäristö ja luonnonvarat

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto,
Ympäristölupavastuualue

Saamelaiskäräjät

Saamelaismuseo Siida

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto Tukes

Luonnonvarakeskus

Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

- Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava
- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
  - päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
  - peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
  - miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
  - vaatimusten perustelut
  - mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Paasivuorenkatu 3, 00530 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>